

жировка единъ отрядъ отъ 5 баталиона пѣхота, 4 ескадрона кавалерия и артилерия. Наблюдателния руски отрядъ, въ който имало и румънска кавалерия, причакала турския отрядъ при с. Дол. Митрополия и повърнали го въ Плѣвенъ. Въ този денъ въ с. Радомирци русите завладѣли единъ голѣмъ турски транспортъ съ соль, хинино, лѣкарства, заловили повечъ отъ 1000 главъ добитъкъ и 80 коня. Отряда развалилъ и мостоветѣ: единъ въ с. Радомирци, а други въ с. Червенъ-брѣгъ, телографната линия и положението на Османъ паша взело отъ денъ на денъ да става по критическо.

Русите заприщили и водата на реките Гравишка и Каялжа гдѣто се образовали твърди голѣми виркове. Разни слуховѣ се носили изъ града за пресиждането на водата. Нѣкогато била отпусната и завлекла язоветѣ на всичките воденици, всякой проумѣлъ сѫщинската причина.

На 12 Октомвр. на с. Гор.-Джникъ русите открили отъ три страни огънъ. А като пристигналъ отряда на полк. Черевина, открилъ и отъ четвъртата. Боя се продължавалъ ч. до 5 вечерта и тогава утихнало всичко. Загубите отъ двѣтѣ страни били огромни. Гурко и Шуваловъ рѣшили още единъ путь да нападнатъ. Нѣ прѣди това, лейбъ-гренадерите съ музика напрѣдъ, развити знамена, пѣтели часъ около 6 вечерта и съ викове „ура“ впуснали се на новъ и отчаянъ пристежъ, тѣй щото не било възможно да се задържатъ. Тѣ скоро се намѣрили на турската позиция като работили съ револвери, саби, щикове и ужасъ произвели между турцитѣ. Всичко запалено. Всичко горѣло на огънъ. Картицата била ужасна.

Началствующий Ахмедъ-Хвзи паша прѣдложилъ да се прѣдаде нѣ огъня не спиратъ и, тогава само когато се появили съ бѣлото знаме въ ръцѣ и когато сигнала „слушайте всички“ а послѣ „спрѣте“ — стигналъ до ушите на войниците, тѣ спрѣли огънъ.

Радостта била неисказана. Хиляди шапки полѣтели на въздуха. „Ура“, като бюря се слушало отъ всички страни. Поздравлявали се единъ други съ първата побѣда по войната при Плѣвенъ и всички се въсхишавали. Когато пристигналъ Гурко на укрѣпленето, солдатите съ въсторгъ се приближили къмъ него и извикали: „кѫжете на Господаря, че ний удържахме своята дума и да не се съмнѣва, ще подтържаме старата слава“.